

Nedeľa, 7. 5. 2017 10:00, Krefeld, Nemecko

„Je to mnohonásobná milosť Hospodinova, že sme nevyhynuli docela; lebo neprestali Jeho zľutovania. Sú nové každého rána; veľká je tvoja vernosť. Mojím dielom je Hospodin, hovorí moja duša; preto sa nadejem na neho. Dobrý je Hospodin tým, ktorí očakávajú na Neho, duši, ktorá ho hľadá.“ [Plač Jer. 3:22-25]

Vďaka buď Pánu, živému Bohu za Jeho milosť a vernosť.

Stručne odovzdáme pozdravy. Prišlo mnoho telefonátov, ktoré sa nedajú všetky odovzdať. Všade sú požehnaní bratia a celé zbory. Kto teraz zo srdca verí Božiemu Slovu, tomu je zjavené skrze Ducha. Ako vtedy povedal apoštol Pavol:

„...telesný človek nechápe vecí Ducha Božieho ... lebo sa majú duchovne posudzovať.“ [1Kor 2:14]

Náš Pán hovorí:

„Slová, ktoré vám Ja hovorím, sú Duch a sú život.“ [Jn 6:63]

K Bohu ani Božiemu Slovu sa nemôžeme priblížiť rozumom, ale skutočne len skrze zjavenie Svätého Ducha.

Keď počujeme svedectvá našich bratov, obzvlášť brata Cosme Bra z Kabindy, brat Josepha z Kinshasy, brata Loundrie z Brazzaville, ktorý mi povedal: „Ja som bol predsa ten, ktorý ťa privítal a pozdravil.“ Z Kinshasy do Brazzaville sme cestovali loďou cez širokú rieku a to bolo skutočne s Božou pomocou a milosťou. Kamkoľvek však hľadím a na čokoľvek myslím, všade mal Boh bratov a otvoril srdcia, aby mohlo byť zvestované Slovo hodiny.

Aj dnes skutočne zo srdca všetkých vítame. Ako bolo včera povedané, od najvzdialenejšieho severu, od Fínska až po Rumunsko a Bulharsko, odkiaľ máme dnes návštevu, a zo všetkých susedných krajín. Boh Pán požehnaj. Prirodzene aj z Írska, Anglicka a odvšadiaľ. Boh nech z milosti požehná. Vy viete, že na Novom Zélande sú 10 hodín popredu a v Edmontone v Kanade sú 8 hodín pozadu, o polnoci všade bratia vstávajú, pripájajú sa a počujú drahé a sväté Božie Slovo pre náš čas.

[pozdravy]

Brat Jason z Port Elizabeth pozdravuje. Oni boli takí ucho-
pení, že zostali ešte po zhromaždení a Pána chválili.

Moji milovaní bratia a sestry, drahí priatelia, aká je to
milosť, že môžeme prichádzať zo všetkých národov a jazykov,
aby sme počuli Slovo Pánovo. Buďte raz úprimní: Ak by nám Boh
nedaroval túto sálu a Pán by nepovedal: **„Môj služobník, choď
na susedný pozemok a posväť mi ho a buduj na ňom, pre-
tože prídu mnohí z iných krajín, aby počuli Slovo.“**

V obežníku sme o tom písali a jeden brat prišiel ku mne
a povedal: „Brat Frank, každý prvý záver týždňa v mesiaci sem
prichádzame, aby sme počuli Slovo, ale tentokrát by sme chceli
počuť Slovo a aj niečo z tých 55 rokov, počas ktorých si zvestoval
Božie Slovo v celom svete.“

Skutočne len stručne: Túto malú brožúru s názvom „Wil-
liam Branham – muž Bohom poslaný“ preložil a zverejnil v roku
1953 brat Götz. Túto brožúru som čítal a z nej potom vo mne sku-
točne povstala túžba počuť tohoto Božieho muža. V tejto brožúre
môžeme čítať jednotlivé prežitia a aj to, čo sa stalo 7. mája 1946.
Totiž, že anjel Pánov prišiel priamo do izby a brat Branham to opi-
suje tak, že nadprirodzené svetlo svietilo do miestnosti a v tomto
svetle anjel vstúpil do izby. Brat Branham sedel a mal v lone Bib-
liu, čítal, a potom vyskočil a anjel prehovoril: **„Neboj sa, bol som
k tebe poslaný z Božej prítomnosti, aby som ti dal pove-
renie, ktoré pre teba Boh určil.“** Povedal mu všetky podrob-
nosti, ktoré sa mali diať v jeho službe. V porovnaní s Mojžišom mu
anjel tiež povedal: **„Ako boli dané dve znamenia Mojžišovi,
tak budú dané dve znamenia aj tebe. Ako prvé vezmeš
pravú ruku pacienta do svojej ľavej ruky, a ak má pacient
rakovinu alebo nádor, tak sa zjaví na tvojej ruke. Povedz
pacientovi v modlitebnej rade, aby nezatváral svoje oči,
ale mal ich počas modlitby otvorené, pretože v okamihu,
keď nastane uzdravenie z rakoviny alebo nádoru, zmizne
to z tvojej ruky.“** A stalo sa to stále znova a znova. Som Bohu
vďačný. Pisateľ tejto brožúry bol ženatý s Nemkou. Poznali som
ich oboch a hovorili sme spolu. Bol som v Dallase v Texase a oni
mohli podať správu o tom, čo sa dialo už v rokoch 1947 – 1949.

Potom anjel Pánov povedal: „**Druhý dar, ktorý ti je daný, spočíva v tom, že ti budú zjavené veci zo života tých, ktorí prídu k modlitbe, aby bola posilnená ich viera v uzdravenie.**“ Tak mohol brat Branham s otvorenými očami vidieť videnia a povedať im, kto sú, čo im je atď. Dokonca aj ten manželský pár zo Švajčiarska s dcérou slepou od narodenia. Áno, všetci sme tam pri tom predsa sedeli – bolo tam zhromaždených osem tisíc ľudí a sledovali sme jeden prípad za druhým a hovorili sme si: „Čo to má byť? Čo sa to deje?“

Musím povedať, že Boh mi skutočne daroval milosť od prvého dňa a od prvého zhromaždenia mať rešpekt pred tým, čo Boh nadprirodzeným spôsobom konal. Tak som bol 10 rokov spojený so službou brata Branhama.

Keď prídu bratia z iných krajín, mám vždy žiadosť ukázať im, že mi boli zasielané všetky kázania, ktoré brat Branham kázal od roku 1958. Z milosti som bol teda pod touto službou a prostredníctvom tejto služby uvedený Svätým Duchom do toho, čo bolo tomuto Božiemu mužovi zverené a v čom spočívalo a ešte dnes spočíva jadro Božej zvesti. Boh nám skutočne daroval milosť nevytráhať nič zo súvislosti.

Ak na to myslím... Aj dnes tu sedí brat, ktorý jednoducho povedal: „Nepatrím k smeru Branhama, ku ktorému patríte vy, ale k inému.“ My nepatríme k žiadnemu smeru Branhama, ani smeru Franka, ani smeru Pavla! Nám bola z milosti ukázaná cesta a nasledujeme Ježiša Krista, nášho Pána!

Nikdy a ešte raz nikdy brat Branham nepovedal: „Kto mňa nasleduje...“, ale náš Pán povedal:

„Ten, kto Mňa nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života.“ [Jn 8:12]

My nezvestujeme zvesť brata Branhama, ale Božiu zvesť zjaveného Božieho Slova a Boh mohol v našom čase použiť brata Branhama presne tak, ako vtedy Paula, ktorý mal priame poslanie. Jemu Pán povedal:

„...vytrhujúc Ťa z rúk izraelského ľudu a z moci pohanov, ku ktorým Ťa Ja teraz posielam, aby si otvoril ich oči, aby sa obrátili od tmy k svetlu...“ [Sk 26:17]

Skrze kázanie pravého Božieho Slova sú ľuďom otvorené oči.

Bohu buď vďaka za to, že teraz sme prežívajúc posledné volanie a dokonanie v Cirkvi živého Boha. Zrejme až pri vytrhnutí nám bude všetkým zjavené, že sa vyplatilo prichádzať do zhromaždení a počúvať Božie Slovo. Boh nech požehná aj všetkých tých, ktorí sú pripojení cez internet a počúvajú a majú účasť na tom, čo nám Boh zveril.

Povedzme to: Ešte nikdy predtým nebola celá spásna rada nášho Boha osvetlená tak dokonale zo všetkých strán. Boli sme z milosti zavedení do každej pravdy a pravda nás oslobodila [Jn 8:32]. To sa musí stať Božou realitou!

Musí byť zdôraznené aj to, že Boh nemôže mať nič do činenia s nepravdou. Ako sme museli stále znova opakovať: Slovo je originálne semeno. Všetky výklady sú falošné semeno a pravá Nevesta Baránka bude počúvať len na pravé Slovo a ani na jeden výklad. Preto sme vďační.

Nemôžeme zachádzať do podrobností, ale dovoľte mi ešte z celého srdca povedať: Boh sa skutočne postaral o to, že sa po odchode brata Branhama zvesti a kázania vôbec dostali medzi ľud. Tu i tam som to už povedal: Pretože 11. 4. 1966 bola veľkonočná nedeľa, očakávali bratia vzkriesenie proroka. Keď prišli novinári a nášho brata sa na to pýtali, tak odpovedal: „Je predsa Veľká noc, prečo by nemohlo prísť vzkriesenie?“ A potom dobré dve hodiny spievali: „Jemu len ver“ a „Na krídlach snehobielej holubice“. Ja som plakal. Už som to tu niekoľkokrát povedal: Nikdy v mojom živote som neplakal tak, ako v ten deň na pohrebe brata Branhama. Hovoril som s Bohom, vnútorne som bol roztrhaný a povedal som Pánu: „Ako môže byť Nevesta dokonaná bez tejto služby?“ Plakal som a utieral si slzy.

A keď som potom stál priamo pri hrobe, a videl ako bola truhla vložená do hrobu, bratia a sestry, to bol ten najsmutnejší deň, aký som dovtedy prežil. Ale v ten istý deň, po pohrebe, keď som prišiel do hotelovej izby, bratia a sestry, tentokrát nie hlas, ktorý by som počul, ale v mojom srdci znelo: „Teraz prišiel tvoj čas ísť od mesta k mestu, zvestovať Slovo a rozdávať pokrm.“ V mojom srdci nastal taký hlboký pokoj, taká hlboká radosť a absolútna istota.

Mohol som zvolať bratov a požiadať ich, aby sa vytlačili kázania zaznamenané na pásky, aby mohli byť prekladané do iných jazykov. To hovorím pred všemohúcim Bohom: Ak by toto poverenie z 11., 12. a 13. 4. 1966 neexistovalo, tak by celý svet o zvesti nič nepočul. Boh to však viedol tak, že som smel vidieť, ako bol brat Branham vzatý na oblaku (bol som s ním spojený), a hneď po jeho odchode domov som vedel: Prišiel môj čas. Bol to čas Boží, nebolo to moje rozhodnutie, bolo to Božie rozhodnutie, že bude posledná zvesť nesená do celého sveta.

Preto brat Branham 17-krát zdôraznil a veľmi jasne povedal: **„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“** Boh vzal posla, ale zvesť nám zostala. V priamom poverení všemohúceho Boha nesieme Božiu zvesť do celého sveta a všetci, ktorí majú uši, aby počuli, budú počuť, čo Duch hovorí [Zj 2:22].

Keď spevokol spieval tú nádhernú pieseň „Späť znovu k Písmu Svätému“, myslel som na to, že to bola naša pieseň pri vysielaniach na rádiu Luxemburg, ktoré som mal od roku 1967. Ak potom myslím na to, že brat Helmut Miskys mohol povedať: „Počuli sme vysielania v Brazílii.“ Bratia v Moskve mohli povedať: „Počuli sme vysielania.“ Náš milovaný brat v Rumunsku mohol povedať: „Počuli sme vysielania.“ Brat Detlef Menhert z vtedajšej NDR mohol povedať: „Počuli sme vysielania.“ Boli to vysielania na stredných a krátkych vlnách, ktoré mohli počuť po celej zemi všetci, ktorí rozumeli nemecky. Tak Boh otvoril dvere a postaral sa o to, že zjavené sväté Božie Slovo bolo nesené ďalej. Ak hľadím doľava, vidím našich súrodencov z Čiech. Ak myslím na to, že som kázal v rovnakom kostole, v ktorom kázal Ján Hus... Tam sme mali televíziu i ľudí z rozhlasu a smel som vydať svedectvo. Ak myslím na to, koľké dvere Pán otvoril...

Potom prišiel čas, keď som s bratom Detlefom Menhertom v Moskve sedel v dome hlavného poradcu pána Gorbačova a vydal svedectvo o tom, čo Boh konal. On bol baptista a náhle povedal: „Teraz si vezmem svoju Bibliu.“ Vzal si ju a čítal, čo som predtým povedal. Ak myslím na to, koľké dvere Boh otvoril... až po Ural.

Dostal som mimoriadne povolenie cestovať do vojenskej oblasti. Tam mali Sovieti svoje zbrane a všetko možné... Boh všade, vo všetkých národoch a jazykoch, otvoril dvere a srdcia a v priamom poverení všemohúceho Boha sme Slovo niesli.

Zopakujme aj toto: Všetci tí, ktorí sú z Boha, vezmú späť do Slova aj ťažko pochopiteľné veci, ktoré brat Branham povedal, ako o tom hovoril Peter v 2. liste 3:16, že v listoch Pavla:

„...sú niektoré ťažko pochopiteľné veci, ktoré neučení a neupevenení prekrúcajú ako aj ostatné Písma na svoje vlastné zatratenie.“

Ale ten, kto je z Boha, ten nič neprekrúca! Kto je z Boha, nie je prevrátený a ani nič neprevracia, ale berie všetko späť do Slova. Potom nebude žiadny brat klásť otázku: „Čo je pre teba autoritou? To, čo stojí v Biblii, alebo to, čo povedal prorok?“ Mal by som sa rozhodnúť, čo je pre mňa konečnou autoritou. Môj Bože v nebesiach! Ako ľudia prichádzajú na také otázky? Oni sú prevrátení v hlave i srdci! Ešte stále stojí napísané: *„Blahoslavení čistí srdcom, lebo oni budú vidieť Boha.“* [Mt 5:8]

Boh ako prvé oddelil svetlo od temnoty [1M 1:4] a v Slove pravdy je všetko dostatočne jasne oznámené. A ak to nie je dokončené na jednom biblickom mieste, tak je to dokončené na druhom, a tak je to aj s kázaniami brata Branhama.

Vzdajme Bohu jednoducho z celého srdca vďaku za milosť, ktorú nám daroval, pretože má záľubu v milosti [Mich 7:18]. Tak sa smieme aj my teraz na záver času milosti vrátiť späť ku Slovu.

Aj to, čo sme včera večer stručne preberali: Bratia a sestry, my sa predsa nemôžeme vrátiť k tomu, čo povedal Augustín, alebo k tomu, čo povedal niekto iný, musíme sa vrátiť k tomu, čo Boh hovoril Svojim svätým prorokom a apoštolom a čo bolo napísané. Pavol bol predsa vedený písať, že ak niekto zvestuje iné evanjelium, ak by to bol aj anjel z nebies, tak nech je prekliaty [Gal 1:8-9]. Takže nie späť k tomu, čo povedal Hieronymus, Augustín alebo iní. To ma vôbec nezaujíma. Avšak v tomto skutočne spočíva ten závažný bod, ktorý nám vždy trhá srdce: Celé kresťanstvo hľadá a vracia sa späť k tomu, čo sa rozhodlo na konciloch v Nicei a Chalcedóne, a všetci hovoria: „To je to učenie“. Existuje dokonca kniha „Didache“ [grécky „Učenie“ alebo „Učenie 12 apoštolov“] a v nej

stojí napísané: „Ak nemáš teplú vodu, tak použi studenú, a ak nemôžeš krstiť vo vode, tak vezmi vodu a oblej krstenca niekoľkými kvapkami.“ A potom všetci hovoria, že je to učenie apoštolov, pretože v knihe „Didache“ stojí jednoducho napísané „Učenie apoštolov“, ale potom príde to, čo stojí napísané v Didache. Všetci, či už katolíci, protestanti, anglikáni, úplne jedno, kde sú, všetci túto knihu prijímajú. Chcel som ju dnes ráno nájsť, nenašiel som ju, ale mám ju v kancelárii.

Predstavte si to, že existuje brožúra, ktorá bola napísaná nie skôr ako v 4. storočí, ale svojvoľne bola spätne datovaná na prvé storočie a všetci jej musia veriť, pretože názov znie: „Učenie 12 apoštolov“. Môj Bože v nebesiach! Učenie 12 apoštolov predsa nestojí v nejakej „Didache“! Tu máme učenie apoštolov! [brat Frank ukazuje na Bibliu] A nový Jeruzalem má predsa 12 základov a 12 brán s menami 12 apoštolov a menami 12 otcov izraelských pokolení. Všetci, ktorí v Starom zákone skutočne zo srdca verili tomu, čo Boh zaslúbil a konal, budú spolu v novom Jeruzaleme s Abrahámom, Izákom a Jákobom a všetkými dokonanými spravodlivými svätými sedieť pri stole a sláviť večeru s Pánom.

Bratia a sestry, my nie sme proti iným a trúfam si povedať, že sa nemiešame do náboženstiev, ale je to nevysloviteľná bolesť, že je celý svet vedený do bludu. Kto to dokáže zničiť? Teraz, tak blízko pred návratom Ježiša Krista!

A evanjelicko-luteránsky predstavený potom hovorí: „Dokážeme si predstaviť pápeža ako hlavného vedúceho.“ Áno, všetko sa vracia do Ríma, ale my sa vraciame do Jeruzalema, pretože tak stojí napísané [Mich 4:2]:

„...zo Siona vyjde zákon a Slovo Hospodinovo z Jeruzalema.“

A Pavol píše v liste Židom 12:22:

„Ale ste pristúpili k vrchu Sionu a k mestu živého Boha, k nebeskému Jeruzalemu a k myriadám anjelov...“

Bratia a sestry, neviem, či vôbec dokážeme pochopiť, akú milosť nám Boh daroval – byť privedení späť k Bohu, k Slovu, k zjaveniu Ježiša Krista a zo srdca veriť tak, ako hovorí Písmo.

I ohľadom návratu nášho Pána všetci vieme, čo hovorí Písmo:

„Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste Ho videli ísť do neba.“

Tak to stojí v Skutkoch apoštolov 1:9-11. Čo môžeme činiť so všetkými učeníami – že Pán už prišiel, a so všetkým ostatným, čo je v obehu... Je to všetko jednoducho spojené s veľkou bolesťou. Ak majú ľudia iný názor, ale neodvolávajú sa pritom na brata Branhamu, tak to bolí, ale ak zvestujú bludné učenia, a pritom sa na neho odvolávajú, tak je bolesť o to väčšia. Vzdajme Bohu stále znova vďaka za neopísateľnú milosť, že sme si skutočne zo srdca verili, že sme vstúpili na pôdu zjavenia v ctibázni pred Bohom a Jeho Svätým Slovom, že sa skutočne schádzame v ctibázni pred všemohúcim Bohom, aby sme počuli a mali zjavené skrze Ducha Jeho Slovo.

Čítajme niekoľko biblických miest.

Ako sme však povedali, tých 55 rokov neprešlo pomimo mňa bez stopy a som Bohu vďačný, že daroval milosť ku každej ceste. On Svoje dielo z milosti aj dokoná. Dôležité je, bratia a sestry, žeby sme mohli zo srdca veriť.

Čítajme dve biblické miesta, ktoré nám ešte dnes činia bolesť. V ev. Jána 12:37, stojí napísané niečo, čo sa veľmi dotýka srdca nás všetkých.

„A hoci učinil tak mnoho divov pred nimi, neverili v Neho...“

To si musíme predstaviť. Náš Pán osobne prišiel ku Svojmu ľudu, konal veľké divy a znamenia, aké sa na zemi ešte nikdy nediali, a napriek tomu v Neho neverili. *„Prišiel do Svojho vlastného, a Jeho vlastní Ho neprijali!“* [Jn 1:11] Často spomínané miesto z Lukáša 13:34, kde Pán horko plakal a zvolal:

„Ó, Jeruzalem, Jeruzalem...! Koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka svoje kurence pod svoje krídla! A nechceli ste!“

Ó, nech Boh daruje milosť, žeby o žiadnom z nás toto nepovedal, ale žeby sme všetci patrili k tým, ktorí Božie Slovo zo srdca prijímajú, nehľadia na to viditeľné a počuteľné, ale na živého Boha, ktorý sa zjavil v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Tu sme čítali [Jn 12:37]:

„A hoci učinil tak mnoho divov pred nimi, neverili v Neho...“

A vo verši 38 stojí:

„...aby sa naplnilo Slovo proroka Izaiáša, ktoré povedal: Pane, kto uveril našej kázni? A rameno Pánovo komu je zjavené? Preto nemohli veriť, že zase povedal Izaiáš: Oslepil ich oči a zatvrdil ich srdce, aby očami nevideli, srdcom nerozumeli a neobrátili sa, aby som ich neuzdravil. To povedal Izaiáš, keď videl Jeho slávu a hovoril o Ňom.“

Prostredníctvom proroka Izaiáša Boh predpovedal oboje, totiž že tí, ktorí uveria, budú duchovne vidiaci, a tí, ktorí si myslia, že vidia, budú zaslepení. Oni naplnenie Písma nepoznali, pretože boli vo vlastných tradíciách. A bratia a sestry, povedzme to ešte raz: Všetci, ktorí ostali vo svojich synagógach, zostali v tom, v čom vtedy boli, ale všetci tí, ktorí šli k Jordánu, ktorí vyšli k Jánovi Krstiteľovi, aby počuli Božieho muža, ktorý mal Božiu zvesť, tých oči a srdcia boli otvorené, pretože to bolo naplnenie Písma: *„Hľa, posielam Svojho anjela, a upraví cestu pred Mojou tvárou.“* [Mal 3:1] A len ten, kto prijal a uchopil službu Jána Krstiteľa, mohol prijať službu nášho Pána a Jeho samotného. Všetci ostatní ostali v učení a v synagóge, kde ľudu predkladali vlastné učenia a sami nepoznali deň milostivého navštívenia a naplnenia biblického proroctva. Je to dnes iné? Môžeme to použiť aj na náš čas? Všetci tí, ktorí ostali vo svojich spoločenstvách viery, ostali tam, kde boli, ale na všetkých tých, ktorí vyšli von na základe zaslúbenia, sa vzťahuje:

„Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“ [2Kor 6:17-18]

Zdôraznime ešte raz: Všetci, ktorí ostali pod poučením učení Písma a farizejov, boli možno snáď tiež učení Písma a farižeji, ale všetci, ktorí našli u Boha milosť, jednoducho v zástupoch putovali k Jordánu, počuli kázanie, činili pokánie a nechali sa pokrstiť. Preto mohol Ján Krstiteľ s absolútnou istotou povedať:

„Ja vás krstím vodou na pokánie; ale Ten, ktorý prichádza po mne ... vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...“ [Mt 3:11]

Tí, ktorí ostali späť, nemali vôbec žiadny záujem počuť Jána Krstiteľa. Kde oni zostali? Oni nepoznali deň milostivého Božieho navštívenia, a preto Pán plakal nad Jeruzalemom. Zopakujme to ešte raz: Kto dnes nájde pred Bohom milosť, ten neostane v tradičných učeniach, ktoré boli odovzdávané po generáciách a od jedného smeru viery ďalšiemu. Kto dnes verí, ten verí tak, ako hovorí Písmo [Jn 7:38]. A ten, kto verí tak, ako hovorí Písmo, ten sa vracia späť k originálu – či sa už jedná o tému božstva, krstu či večere Pánovej, my sa vraciame späť k tomu, čo nám bolo z milosti zanechané v Starom a Novom zákone.

Teší ma nasledujúce: V evanjeliu Jána 7:5 je reč o bratoch nášho Pána, ktorí tiež najprv nemohli uveriť:

„Lebo ani Jeho bratia neverili v Neho.“

Bratia a sestry, náš Pán povedal:

„Budem rozprávať o Tvojom mene svojim bratom...“ [Ž 22:23]

Tým je mienený duchovný úsek. Tu sú však mienení telesní bratia, synovia Márie. On bol Syn Boží, ale všetci ostatní boli synmi Márie.

A teraz príde to mocné. To trvalo len krátky čas, ale keď sa čas naplnil, tak potom stojí napísané v Skutkoch apoštolov 1:14:

„Títo všetci zotrúvali jednomyselne na modlitbe a v pokornej prosbe so ženami a s Máriou, matkou Ježišovou, i s Jeho bratmi.“

Takže na začiatku bol časový úsek, v ktorom nemohli veriť, ale potom uverili, boli vo vrchnej sále, prežili Letnice, prežili krst Duchom, prežili Božiu moc, ktorá bola zjavená. Bratia a sestry, ak sú ešte medzi nami takí, pre ktorých je ešte ťažké veriť: Prosím, prosím, nech vám Boh všetkým daruje milosť veriť z celého srdca, ak ste aj mali doteraz ťažkosť veriť. Chcel by som, aby ste boli pri tom, keď Svätý Duch zostúpi a Boh Svoje dielo na zemi dokoná.

Hovorím vám: Všetci tí, ktorí verili zvesti Jána Krstiteľa, áno, niekoľko tisíc, boli zhromaždení v Jeruzaleme. Najprv to bolo 3 000 a potom v ďalšej kapitole k tomu pribudlo ďalších 5 000. Na začiatku k tomu prichádzali masy. Som presvedčený, že Boh vyvolá von a skrze Svoje nadprirodzené dielo z milosti na zemi

požehná, ako sme to ešte na zemi nezažili. Príde z milosti dvojnásobné znovunapravenie toho, čo bolo na začiatku.

Nech je to v nás všetkých tak, že existoval časový úsek, počas ktorého sme nemohli zo srdca veriť, ale nech je to odteraz tak, že by sme mohli zo srdca veriť v každé Božie Slovo a v každé zaslúbenie, aby sme mali účasť. A v tejto súvislosti musí byť povedané: Kto prechádza pomimo Božej zvesti v tomto čase, ten zostáva pod poučením učeních Písma. Kto verí Božej zvesti, bude vyučovaný Bohom [Jer 31:34], a bude z milosti vedený do každej pravdy [Jn 7:38].

Máme mnoho biblických miest, ktoré by sme mohli zvestovať, Pavol všetko vyložil obzvlášť v liste Efežanom a Rimanom. Bola predsa vyložená každá téma. Najprv miesto z listu Filipänom 3:12, aby sme si ukázali, že Boh je milostivý a milosrdný a dáva milosť tým, ktorí ho hľadajú:

„Nie že by som už bol dosiahol alebo že by som už bol dokonalý, ale sa ženiem, ak by som len aj mohol uchvátiť, k čomu som aj uchvátený Kristom Ježišom. Bratia, ja nemyslím o sebe, že by som už bol uchvátil. Ale jedno robím: na to, čo je za mnou, zabúdajú a po tom, čo je predo mnou, sa vystierajú ženiem sa za cieľom k víťaznému, k odmene horného povolania Božieho v Kristu Ježišovi. Tak teda všetci, ktorí sme dokonalí [podľa nem. prekladu: „ktorí sme si vedomí cieľa“], takto zmýšľajme. A ak o niečom ináč zmýšľate, i to vám Boh zjaví.“

Aj to sa môže stať, že tí, ktorí sú noví, o niečom zmýšľajú inak. To neodsudzujeme, ale zdôrazňujeme, že Boh dáva skrze zvestovanie pravého Slova jasnosť a potom skončia vlastné názory a môžeme dosvedčiť len to, čo dosvedčil Boh vo Svojom Slove, pretože tak to tu stojí napísané. Pavol vo všetkej úprimnosti napísal:

„Nie že by som už bol dosiahol alebo že by som už bol dokonalý, ale sa ženiem...“

A potom: *„A ak o niečom ináč zmýšľate, i to vám Boh zjaví.“*

Bratia a sestry, aj toto biblické miesto má cenu zlata. Nie v diskusii o iných názoroch, ale skrze Slovo živého Boha! Jasnosť nikdy neprichádza cez diskusie, ale cez Slovo a Svätého Ducha, ktorý nám Slovo osvetľuje a objasňuje. Prosím, vezmite

si to k srdcu, ak je ešte tu i tam núdza, obzvlášť medzi slúžiacimi bratmi. S bolesťou v srdci hovorím: Slúžiaci bratia majú sami so sebou najväčšiu núdzu. A to obzvlášť vtedy, ak by niečím chceli byť. Ak by chceli mať povolanie ako brat Frank alebo ak by chceli to i ono. Nie. Vlastné názory sa objavujú tam, kde ľudia ešte nedostali Slovo plne zjavené.

Povedzte úprimne. Existuje v našom strede čo i len jeden jediný, kto by mal iný názor na Božie Slovo? Nie! V nás všetkých prebýva zmýšľanie Ježiša Krista a sme tak ako na začiatku, jedno srdce a jedna duša [Sk 4:32]. Všetci rešpektujú to isté Božie Slovo.

A ako tu stojí napísané:

„A ak o niečom ináč zmýšľate, i to vám Boh zjaví.“

Proste o jasnosť Boha! Proste o odpoveď v Božom Slove, ktoré ostáva naveky, a nie od toho alebo onoho brata. Všetci bratia môžu dávať rôzne odpovede. Mimoriadne veľká je bolesť v súvislosti s výkladom siedmich hromov v Zjavení 10:7. Je to jednoducho spojené s mnohou bolesťou. Len preto, že títo bratia nevedia, ako bol tento výrok 77-krát vôbec vyslovený a kam smerovali myšlienky Božieho muža. Už som to tu niekoľkokrát rozprával. Bol som s ním v decembri 1962 a on ma prosil o to, aby som namiesto neho kázal v Los Angeles aj v „Cirkvi neskorého dažďa“ v Kalifornii a dal mi tiež adresu do Edmontonu. Čo tým chcem povedať? Prežitie, ktoré mal brat Branham vo februári 1963, prevyšuje všetko nadprirodzené, čo dovtedy prežil, pretože pri tejto mocnej búrke nastalo zemetrasenie, kamene sa valili dolu kopcom, boli vylomené vrcholy stromov a celou krajinou otriaslo sedem mocných hromov. Brat Branham bol vzatý do tohoto nadprirodzeného oblaku a povedal: „Siedmy anjel, ktorý mi bol po ľavici, ku mne hovoril: **«Vráť sa do Jeffersonville, pretože bude otvorených sedem pečatí».**“

Všetky tieto veci som počul a prežil a v roku 1968 som vlastnými očami videl vylomené vrcholky stromov a kamene skotúľané z kopca a od začiatku som vedel, čo Boh konal v našom čase. A nielenže som to vedel, ale celým srdcom som bol pri veci, pretože som vedel aj to, čo brat Branham myslel, keď povedal: „V siedmich hromoch je viera k vytrhnutiu.“ Pretože sedem hromov [ktoré počul]

súviselo s otvorením pečatí a ešte dnes súvisí, mohol brat Branham povedať: „V siedmich pečatiach bolo zjavené všetko, čo bolo hromami vyslovené.“

Ak potom prejdeme k Svätému Písmu... A aj to musí byť povedané: Ak niekto inak zmýšľa, tak nech sa nechá Bohom opraviť. A Božia oprava stojí pre nás všetkých v Zjavení 10. Až potom, keď Pán ako anjel zmluvy – nie ako Ženích pre Nevestu, nie keď sa ako Syn človeka posadí na trón Svojej slávy, aby súdil všetky národy – ale keď On, Pán, zostúpi ako Anjel zmluvy, ako pôvodný vlastník, ako Stvoriteľ všetkých vecí postaví jednu nohu na zem a druhú na more, pozdvihne Svoju ruku a prisahá na Toho, ktorý žije na veky, že času viac nebude [Zj 10:6] – až potom vydá sedem hromov svoj hlas.

Všetko, čo sa hovorí o siedmich hromoch, nemá vôbec žiadny iný zmysel, než spôsobiť medzi ľuďmi zmätok. Tam prichádza jeden muž a hovorí: „Sedem hromov je sedem mimoriadnych Božích poslov.“ Sám seba už našiel, ostatných šesť ešte hľadal. Teraz zomrel, bol to priamy priateľ brata Branhama, ktorého často zmieňoval. My nemáme absolútne nič do činenia so všetkými týmito výkladmi! Pre nás je Božie sväté Slovo Božím svätým Slovom.

Môžeme len v láske povedať: Ak je niekto iného názoru, ten nech si to nechá Bohom zjaviť. Každé zjavenie, ktoré Boh daruje, je možné nájsť v Božom Slove! Boh zjavuje Svoje drahé a sväté Slovo. A ten, kto chce presne poznať rozdelenie času, musí čítať Daniela 12:7, pretože už tam v Starom zákone Pán pozdvihol obe ruky a prisahal pri tom, ktorý žije na veky, že bude čas, dva časy a pol času. Vezmite predsa Starý zákon i Nový zákon a verte tomu, čo Boh vo Svojom Slove povedal!

Pre mňa je to jednoducho niečo nádherné. V Starom zákone mohol pozdvihnúť obe ruky. V Novom zákone len pravú ruku, pretože v ľavej ruke mal zjavené Slovo. Po otvorení pečatí bola zjavená kniha otvorená v Jeho ruke, a preto mohol pozdvihnúť len jednu ruku.

Preto na stopercentne vieme, že sa to stane až po otvorení pečatí, totiž potom, keď Pán príde ako Anjel zmluvy.

Bratia a sestry, neviem, čo to znamená pre vás, ale pre mňa je to 55 rokov, počas ktorých som vo dne v noci lietal, písal na

každom mieste, a to malo počas uplynulých 50 rokov v mojom živote len jeden zmysel a jeden účel. Všetko ostatné bolo vedľajšie, bol len jeden účel: niest' drahé a zjavené Slovo, poslednú zvesť. A preto cítim bolesť v súvislosti so všetkými výkladmi a falošnými učeniami.

Dovoľte mi v láske povedať aj toto: V mnohých mestách je viac zborov (cirkví). Trúfam si povedať: V každom meste existuje len jeden zbor založený v Slove, ktorý zo srdca verí, ako hovorí Písmo. Môžete ísť z jedného zboru do druhého a zistíte, že všetci majú svoje výklady a interpretácie. Pavol písal len jednej cirkvi v Efeze, len jednej cirkvi v Pergamone, len jednej cirkvi v Laodicei, nie dvom alebo štyrom v jednom meste, ale len jednej cirkvi.

Vy milí, prišiel čas, v ktorom aj toto musíme brať vážne a skúsiť sami seba! A kto je v tejto veci iného názoru, ten nech sa nechá Bohom poučiť drahým a svätým Božím Slovom!

Ak si nejaký brat povedal: „Ja mám predsa tiež právo založiť zbor.“ Takí ľudia nemajú zdravý rozum! Oni vôbec nevedia, čo hovoria. Vôbec nie. **Pán sám rozhoduje!** Stojí napísané: „*On postavil do Cirkvi...*“ Nie niekde niekto si povie: „Teraz si aj ja založím zbor. Teraz učiním to i ono...“ Prestaňte s tým! Vráťte sa späť k Bohu! Vráťte sa späť k Bohu! Kto má iný názor ako to, čo stojí napísané v Biblii, ten nech sa z milosti nechá napraviť podľa Slova.

Ešte vzácne slová z listu Efežanom 3:3, kde Pavol nádherne stále znovu písal a postavil zjavené Slovo na sviatnik:

„...že mi v zjavení oznámil tajomstvo, ako som prv písal nakrátko, z čoho môžete čítajúc porozumieť môjmu rozumeniu sa v tajomstve Kristovom, ktoré za iných pokolení nebolo oznámené ľudským synom, ako je teraz zjavené Duchom Jeho svätým apoštolom a prorokom...“

Jednoducho nádherné. Najprv „*nebolo oznámené*“, ale „*teraz zjavené Duchom Jeho svätým apoštolom a prorokom...*“ Aj v tejto veci môžeme z milosti povedať to isté.

Ďalej máme biblické miesto z listu Filipänom, na ktorý sme sa už odvolávali. Je nádherné, ako mohol Boh Pán tohoto Božieho muža požeňať a použiť. Filipänom 1:9-10:

„A za to sa modlím, žeby vaša láska ešte viac a viac hojnela pravou známosťou a každým vnímaním, aby ste boli schopní posúdiť, čo je dobré a čo nie, aby ste boli čistí a prostí úrazu na deň Kristov...“

Pavol chcel, aby sa veriaci postavili pred Božou tvárou bez poškvrny a neboli v deň Kristov zahanbení, pretože Boh sa nás ujal, zjavil sa nám a daroval nám skutočne milosť. Mohli by sme ísť od jednej kapitoly k druhej. Kološanom 3:12. Všade je niečo, či už útecha, poučenie...

„A tak si oblečte ako vyvolení Boží, svätí a milovaní srdečnú sústrasť milosrdnú, dobrotivosť, pokoru, krotkosť, zhovievavosť...“

Povedzte vo svojom srdci: „Milovaný Pane, daruj mi všetko, čo odo mňa očakávaš. Nemám Ti čo priniesť, všetko Pane si Ty...“
A potom v ďalšom verši:

„...znášajúc jeden druhého a odpúšťajúc si, keby mal niekto na niekoho žalobu, ako aj Kristus odpustil vám, tak aj vy.“

Aj to k tomu patrí! Kto chce mať od Pána odpustenie, musí najprv odpustiť všetkým ostatným. Ak neodpustíme my ostatným, tak ani Pán neodpustí nám. To všetko k tomu patrí. Len dokonalá láska tam z milosti bude môcť vojsť. Čítajme ďalej vo verši 14:

„Ale nad to nado všetko oblečte si lásku, ktorá je pojivom dokonalosti.“

Ó, Božia láska, tak plná, od vekov tá istá a stále nová...
[pieseň] Späť k Biblii, späť k Bohu, späť k začiatku, späť k životu, ktorý je Bohu lúby. V ďalšom verši čítame:

„A pokoj Boží nech víťazí vo vašich srdciach, ku ktorému ste aj povolani v jednom tele, a buďte vďační.“

Aj my chceme byť vďační za to, čo nám Boh daroval. Aj ďalšie verše až po verš 17:

„Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohate vo všetkej múdrosti; učiaci a napomínajúci sa žalmami, hymnami a duchovnými piesňami...“

Halelujah. Spievajte Bohu, chváľte Ho, ďakujte mu duchovnými piesňami. A ďalej stojí [podľa nem. prekladu]:

„...plní vďačnosti vo svojom srdci Pánovi.“

Boh nám daruj chválu plnú vďačnosti v našich srdciach. Nie chválu so vzdychaním a pýtaním sa prečo toto a prečo tamto. Nie! Boh nám daruj vďačné srdcia, aby chvála dosiahla trón milosti, pretože Boh s nami učinil veľké veci. Potom nehľadíme na to viditeľné, ale na toho neviditeľného, ako by sme Ho videli [Kol 1:15-17, Žd 11:27].

„A všetko, čokoľvek robíte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša ďakujúc Bohu a Otcovi skrze Neho.“

Jednoducho premocné!

Zhrňme, čo sme tu dnes povedali: Hľadáme späť na to, čo Boh vykonal, a každý z nás predsa vie o dni, v ktorom mu vzišlo svetlo, opona bola odstránená a naša pozornosť bola obrátená na to, čo Boh zaslúbil vo Svojom Slove. Máme istotu, že všetky Božie zaslúbenia sú v Ňom áno a amen [2Kor 1:20] a že z milosti smieme byť deťmi zaslúbenia, ktoré prijali Slovo zaslúbenia a z milosti naplnenie posledných zaslúbení prežijú. Ako sme už zdôraznili: Všetci, ktorí vo svojom čase našli pred Bohom milosť, aj v predchádzajúcich prebudeníach... v každom z nich predsa Boh daroval milosť a ľudia neostali stáť, ale duchovne kráčali stále ďalej. Presne tak isto sa to stalo i s nami – my sme počuli poslednú zvesť a uverili sme.

Povedzme to ešte raz: Ján Krstiteľ mal Pánu pripraviť cestu [Mt 3:3]. V Lukášovi 1:16-17 stojí napísané: *„...aby pripravil Pánovi pripravený ľud.“* A to učinil. To je Božie poverenie a Božské určenie pre tento čas – žeby sme zvesti Slova so všetkým, čo k tomu patrí, čo stojí napísané v Slove, verili, prijali a z milosti prežili.

Aj to smieme stále znova povedať: Tak iste, ako ľudia, ktorí počuli zvesť vtedy a prijali zvesť predchodcu: *„Ja vás krstím vodou...“* [Mt 3:11] A tu je ten bod, bratia a sestry: My môžeme Slovo o záchrane zvestovať, ale zachrániť môže len Pán. My môžeme zvestovať Slovo o spáse, že sme v Jeho ranách uzdravení, ale jedine Boh Pán sám Svoje Slovo potvrdzuje na nás, ktorí sme mohli zo srdca uveriť.

Presne tak je to i so zvestou. Ako sme už povedali: „*Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodinovo?*“ [Iz 53:1] Povedzme v pokore s vďačným srdcom: Po celej zemi, vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach má Boh Svoj ľud, ten krvou vykúpený zástup. Tak, ako všade existujú rôzne denominácie, ako existujú rôzne smery viery, tak existuje po celom svete Nevesta Baránka, ktorá je určená k prvému vzkrieseniu, tí, ktorí teraz počujú poslednú zvesť, veria jej a smú prežívať svoju prípravu na slávny deň návratu Ježiša Krista.

Povedzme to ešte raz: „*A ak o niečom ináč zmýšľate, i to si nechajte Bohom zjaviť.*“ [Fil 3:15 podľa nem. prekladu]

Zjaviť Bohom, že teraz žijeme vo veľmi mimoriadnom časovom období, v ktorom nemôže každý veriť čomu a ako by chcel, ale v ktorom musíme byť všetci jedno vo viere a spoločne prežijeme záver toho, čo Boh zaslúbil a bude konať. Pán má Cirkev obmytú v krvi Baránka, plne spasenú, plne oslobodenú.

Všetci, ktorí ešte nie sú biblicky pokrstení, majú k tomu dnes príležitosť. Patrí to jednoducho k uvereniu – Marka 16:16:

„*Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený.*“

Tak to povedal náš Pán a tak to smieme so všetkou vážnosťou podávať ďalej: Kto verí, ten musí k viere pridať poslušnosť. Nebudeme zachádzať bližšie na to, čo s touto vierou učinili cirkvi, ale my veríme tak, ako hovorí Písmo: „*Jeden Pán, jedna viera, jeden krst...*“ [Ef 5:4] Tento jeden Pán za nás zomrel a tento jeden krst sa vykonáva v mene, ktoré je nad každé meno [Fil 2:9], v ktorom sa nám Boh zjavil ako Otec v Synovi a skrze Svätého Ducha. Preto stojí napísané: „*krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha*“ [Mt 28:19]. Otec je titul, Syn je označenie... aké je meno? Náš Pán povedal [Jn 17:6]:

„*Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta.*“

Meno, ktoré je nad každé meno! Vďaka buď Pánu za to, že máme aj v tejto veci správne porozumenie. Žiadnemu človeku nepomáha opakovať: „Pán Ježiš povedal, Pán Ježiš povedal!“ My sme tomu, čo Pán Ježiš v Matúšovi 28 povedal, správne

porozumeli. Aj Peter a Pavol to správne porozumeli, že sa krst má konať na to meno a v Novom zákone od založenia Cirkvi v deň Letníc sa krst všade dial „na meno Ježiša Krista“, a preto aj my na tomto mieste krstíme len biblicky v mene Pána Ježiša Krista. Ak sú tu takí, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, tak budú mať potom k tomu príležitosť.

Nech Bol požehná z bohatstva Svojej milosti a všetkým daruje správne porozumenie. Povstaňme a spievajme chórus *Taký, aký som, tak to musí byť.*

*Taký, aký som, tak to musí byť,
nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

Bratia a sestry, dnes sa skutočne jedná o to, aby skutočne všetci, ktorí majú rozdielne názory, priniesli svoje názory ku krížu, k tomu ukrižovanému, k nášmu Pánu, žeby sme zabudli skutočne na všetky naše výklady, a Boha prosili o odpustenie, pretože, bratia a sestry, len vtedy, keď sa staneme v Duchu, pod krvou a v Slove jedno srdce a jedna duša, bude môcť mocným spôsobom padnúť Boží Duch. Ako sme čítali v slove na úvod: „*Jeho zľutovania neprestali*“. Boh má ešte stále plnosť a my máme plnosť v ňom [Kol 1:19]. Prosím však, nechodte odtiaľto tvrdohlaví, skloňte sa pod premocnou Božou rukou! Vo zvesti neexistujú rôzne smery! Nie! Vo zvesti a v Slove existuje len jeden smer, ale mimo Slova a zvesti existujú rôzne smery! Prosím o to, aby ste opustili všetky smery, prišli späť k Bohu, rešpektovali Slovo a našli Slovo vo zvesti a zvešť v Slove a boli spojení s Bohom a navzájom. Potom na nás všetkých príde požehnanie všemohúceho Boha.

Dnes budeme počuť pieseň v ruštine. Naši súrodenci mali na srdci dnes na záver zaspievať ku cti Božej pieseň v ruskom jazyku. Dovoľte mi však teraz pýtať sa a prosiť o to, aby sme sklonili hlavy, ale otvorili srdcia. Kto má ešte vlastný názor, prídite dnes k Pánu! Ak Pavol už vtedy písal: „*A ak o niečom ináč zmýšľate, i to si nechajte Bohom zjaviť.*“ A Boh je len vo Svojom Slove a nie vo vlastnom výklade. V každom výklade je nepriateľ. Nech i toto zhromaždenie poslúži k tomu, žeby všetci rešpektovali

každé Božie Slovo. Tí, ktorí sú tu prítomní na tomto mieste, alebo všetci, ktorí sú pripojení po celom svete vo viac ako 170 krajinách.

Ó, Bože v nebesiach, buď všetkým milostivý, zjav Svoju prítomnosť, mocne pôsob, žeby sme všetci priniesli svoje názory k hrobu, pochovali ich spolu s Tebou, a s Tebou povstali k novému životu [Kol 2:12], aby v nás všetkých mohlo byť zmýšľanie Krista [Fil 2:5].

Milovaný Pane, kladiem nárok na to, žeby skrze poslednú zvesť bola Nevesta Baránka vyvolaná, očistená, posvätená a pripravená na návrat Ženícha. Milovaný Pane, kladiem nárok na to, žeby všetky múdre panny verili len Slovo v originále, nemali žiadnu vlastnú mienku, ale podriadili sa Tebe a vo všetkých mestách bol zavedený Boží poriadok medzi tými, ktorí kladú nárok na to, že veria zvesti. Milovaný Pane, bude Ti prihotovený dobre pripravený ľud. Tak to stojí napísané, a tak to bude – bez poškrvny a vrásky [Ef 5:27].

Bratia a sestry, súhlasíte so zvestovaním?! Amen! Amen! Amen! A Božie Slovo koná vo všetkých tých, ktorí ho prijímajú a veria mu [1Tes 2:13, Žd 4:12].

Trúfam si povedať: Nech nikto dnes tu ani nikde v celom svete sám v sebe nepovie: „Ja si svoj názor ponechám.“ Nech je dnes deň, ktorý Pán daroval obzvlášť všetkým slúžiacim bratom. Nech všetci rozdávať len duchovný pokrm [Mt 24:45], a stôl Pánov ostane čistý a svätý [Iz 28:8], žeby bolo zvestované len Slovo, pretože nebesia i zem pominú, ale Božie Slovo ostáva naveky [Mt 24:35].

Koľkí učinili svoje rozhodnutie byť plne na strane Pána? Pozdvihnite ruky.

Pane, všemohúci Bože, Tebe buď posvätená celá Cirkev, Nevesta Baránka. Ďakujeme Ti za to, že smieme byť pod krvou a prežili sme plné odpustenie, zmierenie a milosť a spásu! Ďakujeme Ti, že smieme byť v Tvojom Slove a byť v Tvojom Slove a Tvojej vôli posvätení [Ef 5:26, Žd 10:10], pretože bez posvätenia nikto Pána neuvidí [Žd 12:14].

Ďakujeme Ti, že tým Svojim z milosti dávaš zapečatenie Svätým Duchom! Tebe, všemohúcemu Bohu, buď chvála a česť,

vyvyšovanie a klaňanie za víťazstvo z Golgoty, za víťazstvo, ktoré si nám daroval. Tvoja je moc a sláva na všetky veky. Halelujah! Všetok ľud povedz Halelujah! Halelujah! Všetok ľud povedz Amen! Amen! Všetok ľud povedz Maranatha! Maranatha!